

ІЗ ВАРЯГ У ГРЕКИ ТА НАЗАД

І гривня не в пошані “дерев’яна”,
І долар лиш примарно шелестить,
Юрбою в пошуках блукаєм п’яно,
Але не знаєм, де перепочить.

Одне на думці – треба виживати,
Напружені, як струни, нитки жил,
То ж пояс мусим більше затягати,
На це у нас лишилось тільки й сил.

Тому, хоч помилково, хоч свідомо
Відшукуємо терміни нові,
Чужі, з них більшість нам і незнайомі □
Не втримуються всі у голові.

В розмові чується “криптовалюта”,
Біткоїнів всіх вабить магнетизм,
Немов від наркотичної отрути,
Повзе між нами дикий фетишизм.

І вірим в нього, наче в соломинку,
Ось у казну, як риби косяки
У сіть пливтимуть, аж ковтаєм слинку,
Біткоїни – не тусклі мідяки.

Мабуть, що голова в нас перегрілась,

Бо маримо про манну із небес,
Колись вже скарби Полуботька снились,
Але, на жаль, в житті нема чудес.

Тим часом треба голову дурити
Народу, щоб підтримувати дух,
Ще потерпіть, в Європі станем жити,
Йдемо туди, то ж відчувайте рух!

Прийшли новини свіжі із Нацбанку □
Був шелест, стане брязкіт в гаманцях,
Розхвалять недоречну забаганку,
Щоб у людей утамувати страх.

Тягнутимуть монети у кишенях,
Як йтимеш в магазин за тим, за сим,
І здача не поміститься у жменях,
Коли живеш не розумом своїм.

Примножуєш багатство віртуальне,
Насправді □ домальовуєш нулі,
Мов на роду судилося фатальне,
Бо не господар на своїй землі.

Інфляцію монети не здолають,
А гривні будуть наче копійки,
Всерйоз псевдореформу не сприймають,
Якщо вона веде у жебраки.

Восьмидесяте місце ми займаєм
Серед країн по якості життя.
Хитрун казав: “Що маємо, те й маєм!”,
І гірке від норвежців співчуття.

Серед каміння й дикого ландшафту,
Відкриті атлантичним всім вітрам,
Вони за оселедці, газ та нафту
Живуть на півночі – не сниться нам.

Ми українці, зовсім не норвежці,
Хоч ті ж варяги в нас колись були,
Із ними в греки ми топтали стежки,
Вони і Русь створить допомогли.

То ж нам оглоблі треба повернути,
Піти на північ з греків через Псков,
Та, відновивши волоки забуті,
Добробут будувати і любов.

Спочатку запанує мир у душах,
Дивись і лад в країні наведем,
А як конюшні Авгієві зрушим,
То, певно, як норвежці заживем.

Дата написання вірша: 2021-01-14